

ราคาฉบับละ ๑๐ บาท

2 4 6 8

2 d 68 b 7.

เหล้าเบียร์เยอรมัน คราวนี้
 ข้าง ขวดเล็ก หีบหนึ่ง มี ๖ โหล
 เหล้าเบียร์ ครีษ ข้าง นี้ เป็นเหล้าเบียร์
 ที่มีชื่อเสียงทั่วโลก บริษัทที่
 เบียร์ นี้ เป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุดใน
 ประเทศเยอรมัน เป็นบริษัทที่
 ทำแต่เบียร์ชนิดนี้ทั้งนั้น ทั้งราคา
 ก็ถูกกว่าเบียร์ชนิดอื่น ๆ ทั้ง
 หอมดี ในเหยือกเมื่อก่อนห้านี้ ประ
 ภาศ ขาย ครั้งหนึ่ง แล้วยังชนิด
 ขวดใหญ่ เบียร์ ๕๐๐ หีบ ขายเป็นถึง
 เดือน ก็หมดจึงได้ ขาด คราวมา
 นาน บัดนี้หวังพึ่งได้รวมเหล้า
 เบียร์ ครีษ ข้าง เขามาใหม่ อย่าง
 ชนิด ขวดเล็ก ถ้าท่านต้องการ ขอ
 ไปขาย ขอเชิญมาคดถึง ห้างนี้
 ยินดีจะ ขาย ให้ราคาถูกที่สุด

(ต่อมาวันที่ ๕ พฤศจิกายน)

[illegible]

พลาทงก่อน จนกว่าพระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จกลับก็ตั้งถือน้ำ
 การอื่น ๆ นานแล้วจึงค่อยคิดอ่านกันต่อภายหลัง ย่อมอยู่
 ย่อมเข้าใจ ทรงฟังก็ทศพรทรมนก็จึงตรัสว่า ข้าพเจ้า
 เปนหญิงหาเข้าใจในกิจการแผ่นดินไม่ ซึ่งจะโทษบอก
 ราชการนั้นยังกระไรอยู่ อนึ่งพระวราวงค์ผู้ใหญ
 เช่นข้าพเจ้านี้จะต้องจวนจวนถึงวันเป็นประธานถึงสามองค์
 ควรจะตั้งเสียของก็ ไคองค์หนึ่ง ขึ้นดำรงการไปพลาง
 จมกัทธิ นางเสด็จเยี่ยมชားได้ พึงตั้งนั้นกันตั้งอยู่ นาง
 เม่งเล็กนึ่ง จ้างไว้พอรู้ขึ้นจึงค่อยมาปลุกษานักใหม่เกิด
 วัน น้าพเจ้าระคองก็ออกไปบ้านเยี่ยมบุตรจะได้ ไรของข้าพ
 เจ้าเสียก่อน เจริญระคองก็ไปมาทั้งไรไม่รู้ว่า ย่อม
 อยู่ยู่อย่างนั้น พระทัยก็ระสรวนนางเม่งเล็กนึ่ง ย้ำให้กำ
 อยู่ ในพระวราวงค์ด้วยกัน แต่ครั้งนี้ได้ขึ้นตั้งนั้นกับกระไร
 ไม่อาจเอ่ยพระโอษฐ์ได้ จึงต้องจำพระทัยอนุญาตให้
 นางเม่งเล็กนึ่ง ถวายคำมั่นสาบาน นานทั้งสามกับ บุนคง
 ออกจากพระวราวงค์ตรงไปบ้านเคียดภูมิตัวชาย ตอน
 ทหารทั้งปวงนั้นมอบให้บุตรขุนนางผู้ บุตรรักษาไว้ เมื่อ
 เกิดเหตุการณ์นี้จะได้เรียกไว้ ทั้งทั้งทั้ง
 ฝ่ายนางเกียดเงียงก็ทราบข่าวว่า เคียดพหลิม ขึ้นก็
 ชื่นพอใจก็ เชิญออก ย่อมเห็นไม่ผิดก็ไป ทศพรว่า เมื่อ
 พระเจ้าแผ่นดินเสด็จพลาทงก็ ผู้ชายต่างคนต่าง หันเอาตัว
 รอดไปครั้งนี้ เราเป็นหมู่หญิงแต่ใครคนเคียดจะได้ ใคร
 เปนทั้งเหล่า คิด ๆ ก็อยากระมัดคายเสียให้พ้นทุกข์
 แต่เป่งหัว บุนเข้า ด้วยยังเด็กนัก มิรู้ที่จะฝาก สิ่ง
 ใครได้ ก็ระสรวนคายเสียเปล่า ทำถึงก็ คิดอยู่ นั้น
 ได้ ขึ้น เคียด พุดแต่ ประทัดดัง ต้นไม้ หอน ไหวทั้ง เคียด
 ให้ร้องก็ดังกลิ้งไป ทั้ง เมือง นางเกียดเงียง
 ก็ตกใจ คิดนั้น ขวัญ หาย ด้วย มิรู้ว่าจะเกิด เหตุร้าย
 ประการใด จึงถอนบุนเข้าดูคนเด็กเล่นแบบไปกับ
 ออกร้องให้พลาง ว่าพรวนว่า ดูดูเขย เจ้ายังไม่รู้จัก
 ภาษายอว่าทุกข์ร้อนเป็นอย่างไร เห็นสมควรให้เจ้า
 ที่หัวเรือช้อย นิตรองเจ้าก็ไปพักไม่ว่า จะจะได้ตาม
 มาเมื่อปานใด แม่มีความหนักใจ จนกินไม่อิ่มนอน
 ไม่หลับ พึงหาของเจ้าก็ถูก จนเข้าไปถึงอยู่ พื
 ชายเจ้าก็ไม่ว่าวันในเช้าวัน อาศัยถือนั้นระสรวน
 ไปเล่าเสียแล้วหรือ อย่างไรก็ไม่รู้ ชีวิตแม่เห็นเขาไม่
 ได้เลย ก็เข้าไปได้ อีกแล้ว เจ้าได้ขึ้น หรือไม่เคียด
 อาศัยถือนั้นยก พวกเข้านั้นพระวราวงค์ ย่อมอยู่ ย่อม
 เข้าพลาทงของเจ้าระคองอย่างไรก็ไม่รู้ บุนเข้านั้น
 นั้นถึงเป่งเล็กนึ่ง รู้จักเคียดเจ้าก็จริง แต่เมื่อคิด ย่อมมารดา
 พุดออกกระซิบกับพี่ชายเจ้าก็หัวคิดก็ถึง ร้องให้พลาง
 ถามว่าคนก็ถูกไป เมื่อไร กระสับ เสดา มารดา ขน
 ข้าพเจ้า ด้วย นางเกียดเงียงก็รู้ ก็ฟัง ยิ่งร้องไห้
 มากขึ้น ตอนพลางพุด ว่าถูกเขยแม่ก็ไม่รู้ เลยว่า
 เมื่อไรจะได้พบกัน พุดพลางถึงคนไร ให้คอยระว
 บ้องกันบ้านไว้ ให้ระสรวน เสดาให้คนไปคอยสืบข่าวอยู่
 คน ระสรวนนั้นใจว่าเจ้ามาบอกนางเกียดเงียงจึงรู้ว่า
 ใจเป็นดี พระวราวงค์จวนจะได้ขึ้นแล้ว นางเกียดเง
 ียงก็ ได้ฟังก็ไปคิดตั้งคิดถุกคน เกรงว่าบุตรสาวจะ
 เป็นอันควายจึงเฝ้าถาถาถาขอให้เทพยดาช่วยคุ้ม
 ระสรวนก็หาอยู่ ย่อมเข้าใจ รอดพ้นมือ ของ พวกก็ถือน
 ได้ จึงท้าวให้บุตรระคองมาเยี่ยมทุกบ้าน นางเองก็ถ
 ใจหาบุตรสาวไปนอนในห้อง พลาทงเป็นแห่งนั้น

ใช้ กิ่งงูเข้ามากระประทุ เรียกกันว่า ทหารลัดคนมจ้
ขอเจ้า มาหา มาเถียงเสียงกังจู้ ได้ พังก็ ต้องจำ
ใจ อุ่มถลายกตม ออกมา อีก ครั้น เห็น ทหาร
ลัดคนมจ้ ยืนอยู่ จึงถามว่า เกิดเรื่อง ราวอะไรกัน ขึ้น อีก
เล่า หรือว่าอ้ายก้ง ฉินมีกระมดบ้านเราที่จ้งบอกมา
โดยเร็ว ทหารลัดคนมจ้ตอบว่า ข้าพเจ้าไปสืบเหตุ
ทางประตูน้ำหนึ่ง เห็นมึงกองทัพยกเข้า ประตูมา กองหนึ่ง
แล้วไล่ฆ่าฟันทหาร โจไป๋อันตายลงเป็นอันมาก นาง
เถียงเสียงกังจู้ ได้ พังดังนั้นก็ค่อยคลายใจ จึงถามว่า
เป็นกองทัพของใครเจ้า รู้หรือไม่ นายทัพนั้นหนุ่ม
หรือแก่ ทหารลัดคนมจ้ตอบว่า กองทัพ ที่ ยกมานั้น
ข้าพเจ้าจำเสียงได้ ว่าเป็นทหารเมืองเคี้ยง แต่เหตุไม่
เห็นด้วยของ เห็นแก่ หูของชาย ใน ระหว่าง ยี่สิบ สามสิบ
สองสามคน อีกคนหนึ่งอยู่ ใกล้ จำไม่ไว้ แตก คอ
คล้ายคดบิดา ว่าจะเป็นก็ก ไม่มารดาของข้า แต่ไม่
นัก นางเถียงเสียงกังจู้ ได้ พังก็ มีความสงสัยจึงนึก
ว่าพวกพัวเรียนวิชาเผ่าย่น หาได้เคยเรียนเผ่าย่น ไม่
เหตุใดคนใช้ จึงจะว่ายกกองทัพมาช่วยได้ ขณะเฝ้านาง
เถียงเสียงกังจู้ ถนัดว่าพัวอยู่ นั้น คนใช้ อีกคนหนึ่งค่อ
คลาน เข้า มา คำนับบอก ว่า เม่ง ตัก โถ กับ บัน ดง
ตักคู่ นางเถียงเสียงกังจู้ นางบู๊นัก นางขึ้นเง็ก
เชิง อุบ่กอน ยกกองทัพมาช่วยข้าพัวได้แล้วตาย
ไปหลายสิบคน จนแตกกระจัดกระจายไปสิ้น แต่โจไป๋
นั้นหนีออกจาก ประตู กองหนึ่งไปได้ นางเถียง
กังจู้ ได้ยิน ว่าว่า ถล ายมา ตักโจคงได้ ขึ้น ตัวรวก
จึงให้คนใช้ ไปสืบดูว่าเมื่อไรจะมาถึงได้กระมังนั้น คน
ใช้รีบว่าแล้ว ถล ายไป พอ สักครู่ หนึ่ง ก็ กลับ เข้ามา
บอกว่า เม่ง ตัก โถ กับตักคู่มา ถัดแล้ว นางเถียง
เสียงกังจู้ มีความยินดี ยิ่งนักจึงพาคนใช้ แล้วว่าไว้ ออก
ไปรับกิ่งงูประทุ พอเห็นนางเม่งเถิกพัว ถูกธนู
คำนับถว้ร้องไห้ นางเม่งเถิกดงจากเถียงพัวบู๊
สะโก ให้ถูกธนู แล้วพาคนใช้ ไปข้างในต่างคนต่าง
คำนับกันตามธรรมเนียม บันดงจึงเข้าไปคุกเร่าคำนับ
มารดา นางเถียงเสียงกังจู้ เห็นหน้าบู๊ชชี่ ย่นมากมีความ
ยินดี แต่นึกคิดว่าทำไมคนใช้ ไปได้รับใบความเชิด
ร่อน ก็ร้องทว่าอ้ายถล ายหนีไป แหมทำไรไม่ฟัง
ขึ้นตามกล่อหนีเสียไป ทำให้พระเจ้าแผ่นดินขึ้น
นางบู๊ป้องกันความเชิดร่อนเป็นอันมาก ไม่เพราะมึง
คนเดียวหรือ สี่ม ก็ถูก กับ เที่ยงหรือเจ้า ก็ต้องออกจาก
เมืองไปจนหมด หาไม่ไหนเลยพวกก๊กฉิน จะกำเริบ
ได้ คงเพียงนี้ บันดงได้ พัง ดังนั้น ก็กับหน้าบึ้งๆหา
ไต่เถียง ประการใดไม่ นางเม่งเถิกดงจึงพูด กับบู๊
สะโก ว่า เจ้าอย่าอวดโทษ โกรธถูกเถย เพราะมี เถง
พัวนี้ อยู่ เพียงแปดร้อยเท่านั้น ไหนเลยจะ ว่าคน
ที่ฆ่าถล ายลงนั้น เป็น มจ้ หรือ ศัตรู ด้วย ความ
กตัญญู ถล ายบิดา จะได้ รับ ความ ตำหนาก จึง รีบไป ช่วย
คุณกับ โทษที่พอลดต่างกันแล้ว นางเถียงเสียงกังจู้
นางบู๊นัก นางขึ้นเง็กจึงช่วย กันอ่อน อ่อนจนนาง เถียง
เสียงกังจู้ หาย โกรธ ครั้นแล้วจึงบอกกับนางให้ ถล าย
สาวใช้ กัด ไต่ธนูตามถ้าง นางเถียงเสียงกังจู้จึง

ให้คนทั้งปวงรับประทาน นางเม่งเต๋กุนเห็นดังนั้นจึงว่า
มารดาภิเษกมาคิดจะกินสัตว์คน เหมือนกับเรา ทั้งหลายนี้
ไม่ได้ตก นาง เกีย เสียง กังๆ ได้ฟัง ก็ตั้ง คน ไว้ ให้
จกโต๊ะมา เคียง ขณะนั้น บุนเฮ้ง ซึ่งหลบอยู่ บุนมา
มารดา ได้ยินเสียงคนพูดกันมาก ก็ตกใจคิดล้มตัวขึ้น
มองดู พอเห็นหน้าผู้ นางสาวก็จำได้ จึงเรียกด้วย
โผไปหา บุนคงรับเข้ามาห้องนางสาว บุนส่งให้นางเม่ง
เต๋กุน เธอสอนน้องสาวว่าท่านผู้ นกขยาของเราเจ้าจาง
คำนับเสีย บุนเข้าเป็นเด็กอย่างพอชยาดอนให้คำนับ
ก็สอนน้องพินมาเข้าหาโรคถึงกับพื้นแปลหลายที คน
ทั้งปวงเห็นดังนั้นก็พากันหัวเราะ นางเม่งเต๋กุน ชุ่ม
บุนเข้ามาได้ก่ใจ พอลงพูด ว่าหลานเอ๋ย ย่าจาก
ไปเสียตามคำเจ้าจางไม่เกิด หัวใจไม่ว่าอะไร ก็กลับมา
เห็นหน้าเจ้า ซึ่งเจ้าเกิดมาทักทาย ยังมิชีวิต อยู่ เช่นนี้
นับว่าแปดบุญหาที่สุดไม่แล้ว บุนเข้าให้พินมองดูบุตร
คาบบริบๆ เหมือนกับ จระ ถมความในใจ ว่าทำไมจึงไม่
อยู่ เสียก่อน แต่พูดไม่ถูกจึงได้ แล่นพั้งคำพูดอยู่ เท่า
นั้น พอสาวไว้ก็โต๊ะนางมา นางเม่งเต๋กุนกับ
นาง ทั้ง สาม ก็ พากัน ปรึกษากัน ทว่า บุน คง
ควรเสด็จการเลี้ยงดูแล้ว นางเกียเสียงกึ่งๆ จึงคิดจะ
ที่ ทางให้ นาง เม่งเต๋กุน กับนาง ทั้ง สาม พัก ตาม สมควร
ส่วน บุน คงนั้นนางเกียเสียงกึ่งๆ เรียกให้เข้าไปนอนด้วย
กันในห้อง พอลงซักถาม บุน คงถึงเรื่องราวที่ จากไป
บุน คงก็ เล่าให้ ฟัง ทุกประการ นางเกีย เสียง กังๆ
ฟังแล้วจึงพูดว่า ถ้าไม่ได้มาเล่าเรียน เขาคำการนี้
ต้องนำเจ้า ก็จะต้องตายโดยไม่ใครเห็นเขาก่อน ต่อไปจะ
ทำการสิ่งใดก็จงระวังครั้นนั้น หวังบอกคนอื่นก่อน บุน คง
กับคำเจ้าเดิมอยู่ก็สนทนากันด้วย เรืออื่น ๆ จากหล่นไป
รุ่งวันเช้า นาง เม่งเต๋กุน จิตใจแจ้งแล้ว เสวย แล้ว ก็
ชวน บุน คงเข้าไปเฝ้าฮ่องอยู่สองเฮาในพระราชมณเฑียร
นางทั้งสามนั้นนางเม่งเต๋กุนให้ พักผ่อนว่างกายอยู่ ที่บ้าน
พอนาง เม่ง เต๋กุนไป ถึงประตู พระ ราชมณเฑียร ชูนาง มา
คอยเฝ้าฯ เป็นอันมาก จึงลงจากเกี้ยวลงหลานชาย
เคียวเข้าไปภายใน อันแข่งสักกับชุนนางทั้งปวงเห็นนาง
เม่งเต๋กุนกับ บุน คง มา ก็ใจ ค้าง คน พากัน เข้าไป
คำนับตาม ถึงทุกข์ สุข แล ก็กล่าวคำ รบกวน เป็น อันมาก
นางเม่งเต๋กุนจึงพูดเก้อขึ้นจึงบอกว่า เมื่อพระเจ้าแผ่นดิน
เสด็จไป เข้ายต้องสองเต้าข้าง พากัน เสด็จฯ หนีไปเสียแล้ว
ท่านขึ้นเสวยครึกอาน ประการใดเล่า อันคำหนึ่ง
เจ้าแผ่นดินนั้น ถ้ายังมี อยู่ จระ ปลดปล่อยให้ ว่า เปลา
นางนั้น ไม่สมควร อันแข่งสัก ได้ ฟัง จึง ตอบว่า
ถึง พระเจ้าแผ่นดิน เสด็จไป เข้ายต้องสองเต้า ไม่ เสด็จ อยู่ ก็
หากอดวิกลไม่ เพราะยังมี สองเฮา เป็น ประธานอยู่
ทั้งพระองค์ ก็ ทรงพระปรีชาสามารถครั้นจะว่าราชการ
แทนพระเจ้าแผ่นดินได้ ก็ไปไม่ควรจะคิดวิกลเลย
ธรรมดากับเม่งเต๋กุนเมื่อพระเจ้าแผ่นดินไม่อยู่ สอง
เฮาเถาะคือว่าราชการแทน อันเป็นประเพณีสืบมา
แต่โบราณ ใครเถาะจะกล่าวคัดค้านได้ อีกประการหนึ่ง
สองเฮาที่ทรงพระภักดิ์ อยู่ ย่อมทำให้ มี สิทธิในราชสมบัติ
ประจักษ์ นางเม่งเต๋กุนได้ ฟัง จึงตอบว่า สองเฮาเป็นเด็ก
อายุมี น้อยจะให้ เหนื่อยระการการว่าราชการอันเป็น การ
ใหญ่ตลอดไปได้ ถ้าหากพลั้งถึง ก็ระงับว่าให้เสื่อม
เสียพระเกียรติยศ เปลา ๆ ตามความใคร่จะว่าพิน
(จบ)

9. 7. 1941

ถูกไม่ เมื่อเวลาพระเจ้าแผ่นดินทรงกระทำตามาก่อนนั้น
 เฝ้ามองก็ดู ชั่วอยู่กับนักบวชมา ทั้งโต หั้น กัน
 ใจ กอน นอก จากนั้น เฝ้ามอง ก็โต รับความ ต่า
 บาก มากมากต่อมาก จ้ะพระเจ้า จะทำเป็นไม่ว่า จักสุด
 คำให้ หือ หมดแล้วก็ถูกเจ้าตวงความขึ้นอยู่อย่าง
 ทอดพระเนตรเห็นดังนี้ ก็รับพยุงานขึ้น กุญอยู่ ลูกขึ้น
 พระเจ้าขึ้นอยู่ต่อได้ เด็ดเข้ามาเห็น อยู่สองเข้ากับนาง
 ขึ้นกุ่มอยู่มีความตมกับรักใคร่กันก็ ก็พระทัยอันได้เน
 อย่างนี้ จึงทรงปราสาธด้วยตามตมควร ครั้นคนทั้งปวง
 ถมไปเด้อก็ เด็ดเจ้าแล้ว ที่บรรทม
 ฝ่ายเจ้าเซ่งมัย วันหนึ่ง ตมทวนอยู่ กับ นาง เชียงกุน
 อยู่กินในท้องวังบรรทมถึงกิจการนั้นกิน ที่สุดทรมมาเป็น
 การบ้าน เจ้าเซ่งมัยพูดว่าเจ้าออกไปเปลี่ยนเสื้อตัว
 คงจะเบรที่พอใจตรงอยู่กิน นาง เชียงกุน ได้ฟังก็พยัก
 หนักรับคำ แล้วพูดว่าขอไปเอาเสื้อที่มีความเนคตา
 คอเป็นาวรดาของ เจ้าพเจ้า หนึ่ง ว่า อย่าละระ คัดการเดิน
 ให้มี บิดมารดาติดที่ทั้งนี้ แต่ในทราบว่าเอาเสื้อจะเห็น
 ติดอยู่หรือไม่ เจ้าเซ่งมัย ก็ฟังดังนั้นก็ลงไปค้น ใช้ จัก
 เสร้งเห็นให้ แล้ว นาง เชียงกุน อยู่กินกับเจ้าเองก็พา
 กันไปเดินให้พดางร้องให้ รวบรวมกันต่าง ๆ นางตั้ง
 เชียงอยู่กินเห็นดังนี้ก็ปลอม โยนให้ขาย โศก เจ้าเซ่งมัย
 จึงว่าอยู่กินอย่าได้ โศกแล้วให้มากไปเลย จะทำให้
 ร่วงทวายเราเช่นนี้เลยเปล่า ๆ หากอะไรนั้นไม่ได้ ก็เรา
 จะร้องให้ดังเท่าไรนุ้ ทุบายก็หาแนมาไม่ออก นาง
 เชียงกุนอยู่กินฟังดังได้ดัง ก็จึงอุ้มขึ้นนอนกับถัดเข้า
 ไปวางใน พอดังดังก็ เห็นคนใช้เข้ามาแจ้งแก่ เจ้าเซ่ง
 มัยว่าเจ้าจึงมีมาหา เสด็จน้อยนุ้ย ร้างนอก เจ้าเซ่งมัย
 ได้ฟังก็รีบออกไปรับเชิญเข้ามาวางใน ครั้นนั่งลงยัง
 ที่สมควรแล้ว จึงจึงสั่งว่าจงตั้งชามเหียงแตกทุกไปแล้ว
 ก็เมื่อเวลาหลายเดือนไม่มาถึงก็พาออกมาถอย เจ้าพเจ้า
 คิดว่าชามเหียงคงถมไป เมืองหลวง เพื่อ รวบรวมกำลัง
 ไม่ช้าก็จะยกกองทัพมาทำกระตือรือร้นนัก เจ้าพเจ้า
 คิดว่าเราจึงยกกองทัพไปตั้งเมืองหลวงเสียก่อนในระหว่าง
 ที่ชามเหียงมีพยุ ศัตรูมีศกต่าง หรือ ทั้งจะโต จักพดก
 ฉันทกการถมกันโต ตมประดักด้วย เขยั้นทรมาน
 ว่าตามความคิดนี้ ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ รอท่าน
 จงแจ้งให้ เจ้าพเจ้าทราบบ้าง เจ้าเซ่งมัยได้ ฟังก็ ตอบ
 ว่า ความที่ท่านพยุนี้เจ้าพเจ้าเห็นชอบ ด้วย เพราะเวลา
 นกกลว ทหาร เสด็จเบียง ของเราก็ก็นำพยุระหการม
 เหยียบกับข้าศึกได้ พงุ่จะเราพยุมกับขึ้นเจ้าพเจ้า
 ขึ้นอยู่สองเต้ทุกแห่งเราพยุระหการมไปรบปรบการ
 โต ถ้าพระเจ้า ขึ้นอยู่สองเต้ดัง ความเห็น ด้วย แล้ว
 เราก็ก็นำ จักการยกกองทัพไปให้ ท่านทั้งนี้ จักซึ่ง
 เห็นเจ้าเซ่งมัย ยกถม ด้วยกิจ ใจ ความตา ถมไป ก็อยู่
 ครั้นจึงขึ้นถมไปแล้ว เจ้าเซ่งมัย จึง จักแจ้งเรื่องเรื่อง
 รวบรวมด้วย โธ ถมขึ้นหนึ่ง เจ้าพเจ้า จะนำ ขึ้นถมด้วย
 พระเจ้าขึ้นอยู่สองเต้ ให้ทอดพระเนตร
 ครั้นขึ้นพระเจ้า ขึ้นอยู่สองเต้ดัง เด็ดว่า ออกว่าเรา
 การ ณพระที่นั่งเคียงเคียงกัน ชูหนา ผู้ใหญ่ผู้ น้อย
 ถมตามกันขึ้น หรือถมกัน ครั้นแล้ว พระเจ้าขึ้นอยู่ สอง
 เต้ จักขึ้นตั้งถมตาม ชูหนา ทั้งปวงว่า วันนั้น มีชื่อ ราชการ
 (หนีไปโต)

ทาง นาคาราบุระคร ถมเพื่อง นครกรุงเทพฯ ไทรกัท ๓๕๓
ขอประทาน กราบ ขุด กราบ เรียน แด่แจ้งความ ค่อ ท้าบ ว่า
ห้าง น ได้รับ ฐบ ของ ค้อยวิธิ ฐบ ไท กัดัง ไฟ พ้า ฐบ ฐบ ของ
ไต้ เปน นิกเกิด กอง กั่ว นาค เงิน กอง เหลือง กอง แดง กอง
อย่าง ทั้ง คดรวรกา กั่ว ไต้ กอง ได้ ความความ ประสงค์ ของ ท้าบ
ถึ ห้าง น ได้ ขยาย กิจการ มี แพนด ร้าง กอง แลรับ ท้า
ของ โดย วิธิ พินพิ ด้วย เครื่อง กัดัง ไฟ พ้า ทำ ได้ เร็ว ทน คองการ
เพราะ เปน เครื่อง ใหญ่ มาก ทั้ง จำหน่าย เครื่อง นาค เร้น เร้น รัต
นาค แล เครื่อง ไร่ ด้วย นาค ทำ จาก นาค เนือ ดี ทุกอย่าง
คัง แต่ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ. ศ. ๒๔๖๕ เปน ต้น ไป ก้าทาน ก้าง
ทำ หรือ ขอ เครื่อง นาค ไต้ทาน จะ คณเมื่อใด ห้าง ฐบ สัญญา ว่า ฐบ
รับ ฐบ ท้า รวกราก กอง ฐบ ตลอด เมื่อ ระหว่าง รวกราก กอง นาค ๓
๒ บาท เกิน คดรวรกา นาค บาท ๓๐ พันก เก้นนั้น ก้า รวกราก กอง
ฐบ ลง จาก บาท ๓๒ บาท แล ไร่ กิด รวกราก เก้า ที่ ฐบ หรือ ตลอด
ถึ บาท ๓๐ ๓๐๓ คัง เร้น ท้าบ ฐบ ไป เวลา น นาค บาท ๓๐
บาท ก้า รวกราก กอง กอง ฐบ เปน บาท ๓๕ บาท ห้าง ฐบ
ฐบ ก็น บาท ๓๐ บาท ๓๐๓ คัง
ถึ ห้าง ได้ ขยาย กิจการ แพนด ร้าง ของ ฐบ กิด มี เครื่อง น
เครื่อง ยา เครื่อง ไร่ ไต้ ท้าบ ท้า กอง แด่ ท้า ท้า ฐบ ของ ค้อย
ไฟ พ้า แล ฐบ ขรรนลา เก้น กอง อย่าง เร้น เครื่อง แปลง แดคิน
รัตเงา คินแดง แล ขยาย พิน ท้า ให้ เปน พรายน น้ำ ๓๒ ค้าง แล
คดงยา ค้าง ๓๒ คณ แต่ ไร่ เนือ น้ำ กรด แล เครื่อง ไต้ นาค
ท้า ไฟ พ้า ฐบ ของ แล ของ อื่น ๆ ถึ ค้าง ๆ เร้น ท้าบ มา ฐบ
ไว้ เพื่อ จะ คองการ เวลา ถึ ได้ ถึ ห้าง ฐบ มี ฐบ ของ แดง
ค้า หรือ ๓๒ บาท ผดม กอง ไร่ ได้ คี ไม่ มี ที่ ถึ ๓๒ ได้ รวกราก ถึ
ราย ปลัดก พันก บาท ๓๕ ๓๐๓ คัง ก้า คอง การ คัง แต่ พันก ๕๐
บาท ฐบ ไป คด บาท ๓๐ ๓๐๓ คัง ก้า ขอ ไป ไร่ ไม่ ได้ ห้าง ฐบ คณ
เงิน ให้ ท้าบ โดย คี ถึ ที่ ห้าง ฐบ มี เครื่อง หอม เร้น น้ำ ม้น หอม
ค้าง ๆ แล น้ำ อบ ไต้ หอม หอม ท้าบ ไต้ ขยาย ส่ง แล ราย ปลัดก.

ทุกคนที่ชอบปรากฏมา ขยาย ชื่น ถึงของและเครื่อง ภาชนะต่าง ๆ
ที่คิดโดยรศ.ภ.ม.ม.ม.ม.ม.ม. เพราะ ฉะนั้น ทาง นี้ จึงได้เกิดโอกาส
ให้ท่านใน ครั้ง นี้ แพทย์ ศักดิ์สิทธิ์ และ นาย เกียรติ เวลมา ได้เริ่มทำ
การแล้ว มีผ้า สีฟ้าดำ ขาว ขาว และ แดง ต่าง ๆ ได้เคย เข้ามาร
มาก ไปรดมา แล้ว ๆ หนึ่งครั้ง

๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖

[illegible]

ต่อมาชีวิตของทั้งสองและเครื่องใช้อื่นๆ ไม่ช้าก็มาก และน้อย
ก็ดีขึ้น เราได้เริ่มของแบบดูดีขึ้น
ถ้าผู้ใดประสงค์จะรับไปขาย จะคิดราคาพอสมควรตามที่อื่น
ทางราชวงศ์

๓๖๖
 ๓๖๖
 ๓๖๖

ลุงเท้า - พุด บอด

ฟุตบอล ตราดาว
ราคาเท่าเวลา ตบ ใบ
๓๒ บาท มีหนังใน กระให้ ๒ ใบ

•

ฟุตบอล ยี่ห้อ เซลส์
ใบ ตบ ๑๐ บาท มีหนัง
ใน กระให้ ๒ ใบ

หนังใน ราคา ใบ ตบ ๑ บาท

รับ ประคุดสพาน หัน ถนน จักร์เพ็ชร พระ นคร

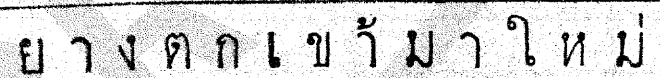
สุขวิทยา

กิมลิ้มฮอน (Crane Sim)
สำหรับผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพดีเยี่ยม
และเครื่องขยายสินค้าอื่นๆ เช่น อุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือ กิม
ลิ้มฮอน แต่ประจักษ์ ด้วย ความ ร่มค
ระวัง ไม่ มี ข้อ ที่ แสดง เกิดขึ้น
ปนเจือ โดย เพราะนั้น จึง รักษา
ผิวพรรณได้ อย่าง ดี และ
ลบรอยขนใน ดวงหน้าจะทำให้ หน้า
งาม เปล่ง

เย, ลิ้มฮอน แชนโก ๕๔ ตำบล
เซนต์มาติน กรุงปารีส

๓๓ ๖ ๖๕ ๓๗ ๖ ๗ ๒

ยาง รถจักรยาน
 ชนิด ปาม เบอร์
 มี ขนาด และ ราคา ต่าง ๆ
 ยาง บี ซี
 สำหรับ รถต่าง ๆ
 เชิญ ทาน ชื้อ

ในเรื่องนี้มีบางเบ็ดขั้ว สำหรับ รดต่าง ๆ ตกเข้า มาด้วย
 ยาง นกจิ้งจก ยาง เกล็ด ๕ บาท ๕๐ ถ้าตก ก็ ยางใน เกล็ด
 ๒ บาท ๕๐ ถ้าตก ก็เท่า นั้น ยาง รด เกล็ด หรือ รด ๓ ของ เด็ก ๖
 ขั้ว ห่อ เบ็ดขั้ว ก็ มาบ้าง เด็ก น้อย ท่าน ผู้ใด มี รด เด็ก ที่ ขัด ของ คอย
 ทา ยาง ใส่ ไม่ ได้ โปรด ส่ง รด มา ให้ ห้าง นี้ จะ จัด ใส่ ให้ เสีย

เชิง ต่พาน พิชย์ เต้ถียร (ต่พานเหล็กต่าง ตรงเหล็ก รดวาง)

ໄກຣສັກ ທີ່ ໑໕໗

1940. 10. 10. 11.

๓ ๓๗๕๖

ลือ ขาง ชนิด บั เปน เอเยนซ์ แต่ เดียว ใน กรุงสยาม

โทรศัพท เลขที่ ๕๔๓

นาย เรียง ตาม ลำดับ ตัว เลข

๕๖๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท

דערמאנדע: אים

ב. נאמר כי יחזקאל

๑	มกุฏราชกุมารอังกฤษที่คานาดา	๒๓	ม้วน
๒	จักรวรรดิ หต กอน ๓-๕	๔	ม้วน
๓	ตลกปาเตะ	๑	ม้วน
๔	หนุมาน ภาค ๓ ตอน ๓-๕	๕	ม้วน
๕	แพรว (ยูนิเวอร์แซล-เฮอริเบรธกิ้นตัน	๕	ม้วน
๖	ควาบอย	๒๓	ม้วน

ปฏิทิน ปี ค ศ ๑๙๕๓ เป็นภาพทุน ระบายสี อย่าง
งดงาม ฉีก ระบาย. จะแถมพก แก่ผู้เสียค่าดูภาพยนตร์
ที่ โรงพัฒนากร ถนน วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน

หนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ใน ยาก ๘ ม้วน เปรียบภาพยนตร์ บริษัทใหม่ แห่ง
ประเทศเยอรมนี เป็น เรื่องน่าอัศจรรย์อย่างนี้ เหมือนดู
เรื่องแก้ตัวอย่างนี้ เข็มทอง คอย รวบรวมมาขายในเร็ว ๆ นี้
ที่ โรงหนังพัฒนาการ แต่ โรงหนังฮ่องกง

๑	ข่าว	๑	ม้วน
๒	ความรัก	๒	ม้วน
๓	หมาป่า	๒	ม้วน
๔	ตลกวิதாகีร์ฟ	๒	ม้วน
๕	ผู้ร้ายทาไฟ ตอน ๖-๑๐	๑๐	ม้วน

๑ ข้าว	๑ ม้า
๒ ไข่ปลาต กอน ๓-๔	๔ ม้า
๓ ข้าวจีน	๑ ม้า
๔ คนแกลเงิน (โกลดวัด-ทอนมูร์)	๕ ม้า
๕ ข้าวเมืองกวางตุง	๑ ม้า
๖ ไข่ของงูเห่า กอน ๓-๔	๕ ม้า

๑	ความขย	๒	ม้วน
๒	โจรตายฟ้าแถม ตอน ๕-๖	๔	ม้วน
๓	สองสาวพี่น้อง	๕	ม้วน
๔	ตลกพอก	๒	ม้วน
๕	หุน่มา น ภาค ๓ ตอน ๓-๔	๔	ม้วน
๖	ข้าว	๑	ม้วน

หนังสือพิมพ์ พจนานุกรม

๑	ข้าว	๑	มัน
๒	ข้าวบอยที่ ๗๒	๒	มัน
๓	ตลกเขมร	๓	มัน
๔	ตลก	๔	มัน
๕	ผู้วิจัยคาวไฟ ตอน ๑-๕	๕	มัน
๖	ข้าว	๖	มัน

๑	ตลปาะ	๑	มัด
๒	ตลกวิตากร้าฟ	๒	มัด
๓	กตัญญู (โกตควัน-ถนอชานะ)	๓	มัด
๔	หตุมานภาศ ๓ ตอน ๑-๒	๔	มัด
๕	ความขย	๕	มัด

๑	ข้าว	๑	มัน
๒	แพ้น้ำมัน	๔	มัน
๓	ตลกเขนจูรี	๒	มัน
๔	ข้าวจิ้น	๑	มัน
๕	ไกรตายฟ้าแลบ ตอน ๕-๘	๘	มัน
๖	ข้าว	๑	มัน

ไปรแกรมนแจกด้วยแก้วตราครุฑทั้งสองคน

๑	ข่าว	๑	ม้วน
๒	คาราบอยที่ ๗๗	๒	ม้วน
๓	เบ๊ตเตสต์	๓	ม้วน
๔	ต๋อยมวย	๔	ม้วน
๕	สมบัติ (พ่อกรซเฟิลไค้)	๕	ม้วน

๑	บิต (ปาเต๊ะ)	๕	มัท
๒	ตลกปาเต๊ะ	๑	มัว
๓	เว็ปลาด ตยง ๑๓-๑๔ (จป)	๑๒	มัว

๑๐๓. ความโปร่งตาเป็นพิเศษ

นายวันฉัตร	นายโปรแกรมหพิศ
นายวันพูน	„ วันฉัตรของ โรงรดา
นายวันพฤทิมภ์	„ วันฉัตรของ โรงหน้ปกครอง
นายวันศุกร์	„ พิเศษ
นายวันเสาร์	„ วันศุกร์ของ โรงปกครอง
นายวันอาทิตย์	„ วันเสาร์ของ โรงรดา

เวลาจากต่างคน มัดเกศณะ นายตั้งอาตย์ กับ กาย เพิ่มแต่ง